

8

Tomášek



ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

„Všichni jsme jedno tělo, spojil nás Ježíš.“

*hymna VIII. světového setkání mládeže
Denver – Velehrad 1993*

Úvodní slovo

Letošní rok je rokem diecéze. Jeho smyslem je posílit naši vzájemnou sounáležitost, uvědomit si své kořeny, objevit různé dary a možnosti, které nám diecézní společenství nabízí, a stát se více lidem Božím – tedy lidem shromážděným kolem nástupce apoštola a pastýře tohoto lidu, diecézního biskupa. V naší farnosti je, řekl bych, co dohánět. Někdy vzniká dojem, že církev jako by pro nás začínala i končila na prahu našeho kostela. To, že si často „technicky“ vystačíme sami, ještě neznamená, že jsme skutečně živoucím organismem, že máme vnitřní napojení na kmen,

že jsme ratolesti plné mízy a především bohaté ovocem. Zkusme tedy využít šanci tohoto roku diecéze k našemu otevření se, vzájemnému poznávání a obohacení.

Jednou z příležitostí jsou i poutě jednotlivých děkanství do katedrály a setkání s otcem biskupem, během kterých je možno se šířeji seznámit s diecézí, biskupstvím, ale i dalšími farnostmi konkrétního děkanství. Pout' brněnského děkanství bude v neděli 23. září 2007 dopoledne. Prosím vás, abyste si už nyní udělali v kalendáři poznámku a počítali s tím, že se společně vydáme „k prahům apoštolským“.

Váš farář Petr Vrbacký

Informace

Aktuální dění ve farnosti

• V neděli **20. května 2007** při mši svaté v 9 hodin **přistoupí děti z naší farnosti poprvé ke svatému přijímání**. Zhruba o týden později, v pondělí **28. května 2007** při večerní mši svaté v 17.30, udělí našim biřmovancům brněnský děkan a kanovník Václav Slouk **svátost biřmování**. V neděli 3. června 2007 bude mši svatou v 9 hodin přenášet Český rozhlas na stanici Praha, celebrantem bude P. Norbert Badal OP.

• **Ve dnech 12. – 14. 10. 2007 se v Brně uskuteční třetí ročník bioetických dnů „Život je dar“**. Na této mezinárodní konferenci se účastníci mohou seznámit s nejnovějšími poznatky v oblasti etických otázek souvisejících s počátkem lidského života. Informace naleznete na www.biskupstvi.cz nebo u duchovních správců farností.

• **Biskupství brněnské a Masarykova univerzita pořádají společně kurz Univerzity třetího věku Živá teologie – Spirituální dimenze člověka**. První ročník tříletého cyklu začíná v říjnu 2007, počet míst je omezený. Bližší informace rovněž na internetových stránkách biskupství či u duchovních správců.

• CM telogická fakulta Univerzity Palackého nabízí pro akademický rok 2007/08 rozšířenou nabídku bakalářských a magisterských studijních oborů. Podrobné informace najdete na www.upol.cz/fakulty/cmtf/prijimaci-rizeni.

• Do konce května je možnost se přihlásit na farní pouť do Svaté země (16. 10. – 25. 10. 2007), na kterou jste všichni srdečně zváni. Podrobnější informace se dozvíte v sakristii, kde si také můžete zapůjčit DVD o Svaté zemi, které svým slovem doprovází otec Mojžíš ze Slovenska (naš poutní průvodce).

• **Výzva pro všechny:** Já, kostelník, jsem v září založil novou úklidovou četou, která se schází pravidelně každých 14 dní v pondělí po večerní mši svaté v sakristii. Během půlročního působení se počet uklízečů a -ček ustálil na počtu 6 dospělých + 3 děti a to opravdu není moc. Rádi mezi sebou uvítáme i nové tváře. Nebojte se a přijďte pomoci, kýbl s vodou vás nesežerou.

• **Odměna pro tříkrálové koledníky.** Zveme letošní tříkrálové koledníky a jejich kamarády na jízdu lodí po přehradě a návštěvu zoo. Sraz je v sobotu 2. června v 10.00 na přehradě u přístaviště. Zájemci necht' se hlásí do 6. května v sakristii u kosti, abychom objednali dostatečný počet parníků.

Farní pouť na Vranov

V úterý 8. května se uskuteční pouť naší farnosti na Vranov u Brna. Jste všichni srdečně zváni. Půjdeme z Útěchova u Brna, cesta je dlouhá asi 6 km a je schůdná i s kočárkem. Sraz pro pěší v Útěchově na konečné bude v 9:30 hodin. Pro ty, kteří nemohou ujít trasu pěšky, je možnost přijet autobusem. Autobus bude přistaven v 11:00 u Janáčkova divadla před restaurací Bohéma. Mše svatá na Vranově začne ve 12:00. Po mši svaté bude od 14:00 hodin připraveno malé občerstvení v místní jídelně. Vaše příspěvky na společný stůl budou velmi vítány. Pro ty, kteří půjdou pěšky a bojí se, že by svůj příspěvek k občerstvení neunesli, bude zajištěn odvoz občerstvení. Zároveň budou přichystány zábavné soutěže pro děti. Můžete se těšit i na táborák a opékání špekáčků.

Autobusy jedoucí na sraz:

- Autobus 43 Nádraží Královo pole 8:57 s přestupem v Soběšicích nebo 9:12 jede přímo.
- Autobus 57 zastávka Merhautova 8:54 jede přímo, nebo 9:09 s přestupem v Soběšicích.

Určitě přijďte.

Jan Keprt

Pozvánka

na farní pouť do Svaté země

Nejsme žádní cestovatelé. Byli jsme sice v cizině, ale spíše jen v sousedních zemích, jen na koupání k moři jsme jeli dál. Cestovat do Svaté země byl náš celoživotní sen, ale zdálo se nám to vždy příliš drahé. Pak cena zájezdů trochu klesla, a tak jsme se v roce 1999 vydali poprvé na pouť. Bylo to se slovenskou cestovní agenturou a průvodcem byli dva slovenští kněží, z nichž jeden byl v Izraeli na poutní misi. Nebyl to běžný poznávací zájezd, byla to pouť, křesťanská pouť. Navštívili jsme všechna místa významná pro křesťany, mnoho míst spojených se Starým zákonem, viděli jsme poušť i úrodná pole, jezero i moře. Slyšeli jsme spoustu informací, byl ale i čas na rozjímání starozákonních příslibů i novozákonního naplnění. Byli jsme nadšení – ale přece nám cosi scházelo: neměli jsme tam nikoho, s kým bychom mohli ty naše zážitky sdílet. Nakonec jsme se přece jen sblížili s jedním manželským párem z Prahy, to však bylo až na samý závěr poutě. Je to opravdu tak: když vidím či prožívám něco krásného, mám z toho větší potěšení, když jsme tam dva nebo celá skupina. Zážitek pak mnohem déle doznívá a zase se vrací, když se se spolupoutníky setkáváme.

A nám se to podařilo: před dvěma lety jsme jeli do Svaté země znovu, tentokrát nás bylo z naší farnosti sedm a připojilo

se pár dalších přátel. Přesto, že jsme cestovali se stejnou agenturou a putovali po stejných místech, přesto, že nás provázel stejný průvodce, zážitek byl ještě silnější než na první pouti. Byli jsme tam totiž spolu. A prožitek se znásobil, stejně jako vzpomínky a svědectví:

... původně se mi moc nechtělo jet, ale to, co jsem tam prožil, nikdy nezapomenu: Boží hrob, večeřadlo, hora Tábor, český text Otčenáše v kostelíku na Olivové hoře...

... bála jsem se, že se tam střelí. Nic nebezpečného jsme tam neprožili, jen jsme potkávali ozbrojené vojáky. A teď se za Svatou zemi modlím spolu se žalmistou: Vyprošujte Jeruzalému pokoj... (Ž 122,6)

... dodnes mám kousek olivové větvičky z Getsemanské zahrady – připomíná mi, abych byla vděčná Ježíšovi za jeho krůpěje krve ...

... křížovou cestou v Jeruzalémě jsme se museli doslova procpat mezi obchůdky a zástupy turistů. Možná to bylo podobné i na Ježíšův Velký pátek. Jak jinak teď prožíváme pobožnosti křížové cesty...

Přátelé, farní pouť do Svaté země se blíží. Říká se, že Svatá země je páte evangelium. Být na místě, kde se Kristus narodil, kde kázal a kde svou smrtí potvrdil svou lásku k nám, to je mimořádná příležitost k povzbuzení víry. A to je vlastně cíl této pouti.

Augustin a Viola Svobodovi

Slovo nemocným

„Bud' vůle tvá jako v nebi tak i na zemi.“

Mt 6, 10

Apoštolové viděli Ježíše, když se modlil, a proto ho prosili, aby je naučil se modlit tak, jako se modlí on. Naučil je modlitbu „Otčenáš“. Je to jedna z nejznámějších modliteb a zná ji většina lidí. Tím, že se tuto modlitbu modlíme často, se může stát, že se ji modlíme mechanicky a plně si při tom neuvědomujeme její obsah, a proto není v našem životě dostatečně účinná.

Kristus Pán chtěl, abychom si při modlitbě plně uvědomovali, že se v ní obracíme k všemohoucímu Bohu a že se k němu obracíme s naprostou důvěrou jako k Otci, který nás má rád a který je ochotný a schopný nám dát všechno, co potřebujeme. Otcova láska k nám se projevila tím, že nám dal svého jednorozeného Syna jako Vykupitele a našeho Přítel. Tak jako pro Ježíše byla v Getsemanské zahradě jeho modlitba k Otci výrazem snahy dokonale splnit Otcovu vůli, i když to bylo spojeno s nesmírným utrpením, podobně se máme obracet k Otci v každé životní situaci s naprostou důvěrou v jeho působení v našem životě i tehdy, kdy se nám zdá tato situace velmi těžká nebo beznadějná. Tam, kde my lidé neznáme žádné řešení, tam jich má Bůh ve své všemohoucnosti velké množství. I tehdy, když se zdá všechno být ztracené, je Bůh Pánem každé situace a zná cíl, kterého chce dosáhnout. On ho dosáhne

i tehdy, když budou okolnosti takové, že se bude zdát, že cíle dosaženo být nemůže.

Když se obracíme v modlitbě k Bohu jako k Otci, obracíme se k němu spolu s Ježíšem, Božím Synem, a proto je naše modlitba účinná, protože on prosí spolu s námi. Má-li být naše modlitba taková, že ovlivní náš život, musíme mít snahu, abychom celým svým postojem byli odhodláni dokonale plnit Boží vůli ve svém životě a aby v našem životě nebylo nic, co by nás od Boha vzdalovalo. Čím budeme mít větší sílu a důvěru v Boha, tím víc bude ovlivňovat náš celý život a tím budou naše modlitby účinnější.

J. Šik

Katolická charismatická konference

letos v Brně

Katolickou charismatickou konferenci organizuje v České republice od roku 1989 hnutí Katolické charismatické obnovy. Jedná se o čtyřdenní akci duchovně formačního charakteru, určenou pro členy a sympatizanty hnutí Obnovy, ale i pro křesťany jakékoli spirituality i pro tzv. hledající. Za účelem duchovního i lidského povzbuzení a hlubší křesťanské formace se zde setkávají dva až tři tisíce křesťanů z celé ČR (katolických laiků, rodin, kněží, řeholníků i křesťanů jiných církví), přičemž zájem o konferenci každoročně

vzrůstá. Nedílnou součástí programu bývá „dětská konference“, proto konferenci navštěvuje stále více rodin s dětmi, které by se těžko mohly účastnit klasických exercícií. K dění na konferenci patří i kulturní vyžití – divadelní představení, koncerty apod. Lze ji v neposlední řadě také příjemně spojit s poznáváním pamětihodností a krás města, které konferenci přijme.

Letošní 18. ročník katolické charismatické konference se uskuteční v termínu 25. – 29. 7. 2007 poprvé v moravské metropoli – Brně. Hlavní program proběhne v moderním pavilonu F na brněnském výstavišti BVV. Konference má podporu a požehnání brněnského biskupa Mons. ThLic. Vojtěcha Cikrleho a záštitu nad ní převzal také hejtmán Jihomoravského kraje Ing. Stanislav Juránek. Program konference tvoří přednášky, adorace, neformální setkání, společná modlitba a bohoslužby. Pozvání na konferenci přijali letos tito přednášející: archimandrita Sergiusz Gajek, misionář a apoštolský vikář řeckokatolické církve pro Bělorusko, dále P. Vojtěch Kodet, sestra Veronika Barátová z komunity Blahoslavenství, P. Michael Slavík, Kateřina Lachmanová, P. Tomáš Holub, PhDr. Josef Zeman, Petr Hejl z diakonie Betlém, P. Angelo Scarano a další. Podrobné informace k organizaci a programu, včetně elektronické přihlášky, najdete na internetu na www.cho.cz nebo si je vyžádejte na tel. čísle 777 087 736.

Pavlina Pastyřiková

Fotoreportáž z výletu rodin

Brno – Mariánské údolí (31. 3. 2007)





Více fotek najdete na adrese <http://www.svtomas.net/foto/>

Liturgické okénko

TĚLO KRISTOVO! AMEN

Málo kostelů má upraven oltářní prostor tak šťastně jako sv. Tomáš. Při svatém přijímání jsme shromážděni jakoby kolem jednoho velkého stolu, vidíme jeden na druhého, můžeme se pohledem či úsměvem pozdravit. Je to předzvěst nebeské hostiny, na které je sám Ježíš hostitelem i pokrmem. Přál bych si, abychom byli shromážděni kolem oltáře všichni už v okamžiku, kdy přijímá kněz a jáhen, vždyť jsme jeden Boží lid. Víím, že někteří věřící vyčkávají v lavicích až na konec sv. přijímání, aby třeba nemuseli dlouho stát, ale připravují se tak o radost z tohoto společenství.

Nyní k nám, kteří jsme se shromáždili kolem oltáře, přichází kněz, jáhen či akolyta s proměněnou hostií, s eucharistickým Ježíšem. Soustředíme se na tento okamžik, přichází sám Ježíš, jehož slova jsme před krátkou chvílí slyšeli: *Vezměte a jezte, toto je moje tělo, moje krev* . . . Služebník u oltáře nám tento okamžik připomíná slovy: Tělo Kristovo! A my s vírou přitakáme: Amen. A pak tělo Páně přijímáme.

Do úst nebo na ruku? Biskupská konference schválila oba dva způsoby. Oba jsou stejně důstojné, to jen náš přístup může být nedůstojný. Líbí se mi, jak sv. Cyril Jeruzalemský ve 4. stol. dává instrukce nově pokřtěným: . . . *levou ruku polož pod pravou, jako by měl být trůn připravený pro*

Krále. Na dlaň přijmi Tělo Kristovo a při tom řekni Amen. Posvět své oči pozorným pohledem na svaté tělo, přijmi jej a dbej pečlivě na to, aby nic nepřišlo nazmar . . .

Udělejme tedy ze svých rukou trůn pro Krále. S jakou vděčností mohu prožít tento okamžik! Zabolí mě, když vidím, jak hostii někdo „slupne jako jednohubku“ nebo ji přijímá v otočce či v chůzi od oltáře. Bratři a sestry, dopřejme si ten zlomeček času, podívejme se s úctou na Ježíšovo tělo a uctivě je přijměme.

A jak přijmout důstojně Ježíšovo tělo do úst? Náš jazyk by měl být také jakýmsi trůnem, na kterém bude spočívat Král. Otevřeme dostatečně ústa a nechme si položit Eucharistii na jazyk, který volně spočívá v úrovni zubů. Zkusme se podívat do zrcadla, jak zbožně otevíráme ústa a nastavujeme jazyk. Udělejme to z úcty před Ježíšem.

Máme při přijímání klečct nebo stát? Při přijímání na ruku rozhodně stát. Při přijímání do úst bychom v našem kostele mohli sice pokleknout na stupínek, ale s ohledem na polohu kněze, který na stupínku stojí, si myslím, že bychom měli všichni přijímat vestoje.

Po přijímání se vraťme pokojně na místo a setrvejme v tichém klanění. Pán můj a Bůh můj. *Toto je Tvoje tělo, které se za mne vydává. Také moje tělo se teď vydává Tobě, Tobě v těchto bratřích a sestřích. Amen.*

A. Svoboda

Rozhovor

s Romem Kostřicou

Dnešní Tomášek vám přináší rozhovor s Romem Kostřicou, který byl pokřtěný na Bílou sobotu spolu s dalšími čtyřmi katechumeny. Roma můžete potkávat v našem kostele, ve farní kavárně, stejně tak jste si ho mohli všimnout při zahajovací poloněze na posledních třech farních plesech. Rom studuje zahradní architekturu a architekturu na VUT, nesmíme opomenout jeho zásluhu na vydávání Tomáška (alespoň dočasně) na recyklovaném papíře. Tento (místy značně spontánní ☺) rozhovor vznikl pár dnů po křtu v útulném prostředí kavárny Spolek:

Rome, na začátek by nás zajímaly Tvé pocity, které jsi měl na Bílou sobotu večer – měl jsi i trochu trému před tou spoustou lidí na vigílii, nebo jsi tyhle obavy neřešil a spíš jsi celou událost prožíval hlavně uvnitř?

No, on celý obřad proběhl v hrozně rychlosti, ani jsem třeba pořádně nevnímal svého kmotra Tomáše Dvořáka (Vlka), jenom jsem cítil jeho ruku, kterou jsem měl na rameni, a jinak jsem absolutně nevnímal nikoho za sebou. My jsme stáli vpředu před oltářem, takže za námi nebylo nikoho vidět.

A jak jsi prožíval celý ten den před vigílii? Myslel jsi na křest?

No, myslel jsem, samozřejmě (smích ☺) Ale tím, že jsme se připravovali tak dlouho, už to v sobotu bylo právě hrozně

příjemné. Nějak jsem si z toho večera nic nedělal a řekl jsem si, že už to nechám volně plynout. Sobotu jsem prožil s rodiči a jenom jsem čekal na ten večer, až to přijde.

Zmínil jsi svého kmotra, Tomáše Dvořáka – Vlka. Zajímalo by mě, a určitě i farníky, jak sis ho vlastně vybral, jestli je pro Tebe hlavně kamarád nebo sis ho vybral i proto, že Tě oslovuje jeho způsob víry?

Hlavní důvod byl takový, že když jsme jednou vycházeli z kostela, se mě Vlk zeptal, co se mnou uděláme, že jsem pořád nepokřtěný a nic se neděje. Já jsem mu odpověděl, že nemám kmotra a že až budu mít kmotra, tak se nechám pokřtít. Slovo dalo slova a už jsem měl kmotra. To bylo asi před dvěma roky. Teď jsem Vlкови volal asi 14 dní před Velkonocemi, připomenout se s tím, že doufám, že bude můj kmotr.

A ještě bychom se mohli dostat trochu do historie, zpátky, farníky by mohlo zajímat –

Jako kdy bylo rozhodnutí?

Ano, a jestli to Tvoje rozhodnutí pro křest přišlo v jednom okamžiku nebo šlo spíš o vývoj událostí?

Já jsem k Tomáškoví a ještě předtím na BiGy (Biskupské gymnázium – pozn. redakce) chodil na mše dobrých asi sedm let, takže to byla taková řada. Ale asi okamžikem, kdy jsem se pro křest rozhodl, byly Velikonoce před pár roky. Tehdy se na Bílou sobotu objevil nějaký popud, nevím, nic se nestalo, ale prostě to byl takový popud. Já jsem se rozhodl, že chci, a teprve

potom jsem pro to začal něco dělat. Takže takto.

Možná Tě asi taky hodně ovlivnili kamarádi, se kterými chodíš k Tomáškově . . .

Jo, to velice.

A BiGy taky?

☺ Doufám, že ne ☺ (*Veverka: To tam nepiš!*) Rom mění tón: Ano, BiGy mě velice ovlivnilo, dalo mi nejlepší základy ve víře, obzvláště v církevních dějinách ☺

Vrátíme se k těm kamarádům – takže hlavně přes lidi, že, ses dostal k víře?

Jo, hlavně přes lidi. Kamarád říkal: „Pojďte k Tomáškově.“ Já jsem říkal: „Ne ne, nebudu vstávat.“ – „Ne, pojd', pojd', pojd'.“ A potom přišla farní kavárna a společenství a už se to vezlo.

Takže ten vztah k Bohu asi postupně vznikl, vznikl a vznikl . . .

Vznikal a doufám, že bude ještě víc vznikat. Pan kaplan říkal, že tohle je teprve začátek, tak uvidím.

A jak se cítíš ve farnosti? Nevadí Ti, že je tak veliká, že je pro člověka někdy možná těžké do ní proniknout, nebo tam máš své kamarády a cítíš se tam v pohodě?

To jsou otázky . . . Já si myslím, že čím větší, tím lepší, samozřejmě. Dřív jsem si třeba myslel, že do farnosti patřím, ale když jsme po křtu byli v sakristii, přišli ke mně úplně cizí lidi a začali mně přát. Tak jsem si říkal, aha, opravdu, teďka sem patřím a můžu ostatní nazvat bratry a sestrami.

A líbí se mi, že je farnost živá a jede si podle svého a že člověk, ač jsme každý jiný, do ní může patřit.

A ještě se zeptám, jak sis vybíral patrony (ke křtu a k biřmování)?

Tak, svatého Františka z Assissi jsem vybíral velice jednoduše, protože je patronem ekologů, ten byl jasný, ten šel ihned. A biřmovacího patrona, svatého Kryštofa, jsem hledal dlouho, váhal jsem nad svatým Janem-Evangelistou a třeba ještě ostatními, ale pak jsem si říkal, že Kryštof je patronem cestovatelů a poutníků a že člověk putuje celý život, takže by mi mohl být oporou. Ač nežil, nejspíš... (*Veverka: nevdí!*) ☺

Musíme připomenout farníkům, že Rom je tím aktivistou, který má na svědomí to, že Tomášek vychází na recyklovaném papíře . . .

Ale zase bych chtěl upozornit na to, že tiskárna zrušila dodávku recyklovaného papíru a už čtyři měsíce Tomášek vychází opět na nerecyklovaném papíře. Kvůli tomu, že tisk na recyklovaném papíře vychází asi o deset korun draž, nebo kolik, to zrušili.

A tiskárna by musela jenom kvůli Tomáškově kupovat recyklovaný papír, což se jim nechce, to je škoda.

Veverka: Jaký význam pro Tebe měla příprava ke křtu? Absolvoval jsi na BiGy osm let náboženství a podobně, byla i tak pro Tebe příprava užitečná, když jsi spoustu teoretických věcí už znal?

My jsme na BiGy měli velmi kvalitní přednášky od Orka, takže základy jsme měli všichni velice dobré. Nebo máme. Příprava byla relativně podobná jako náboženství na BiGy, ale samozřejmě člověk zapomíná. Děkujeme panu kaplanovi za přípravu, staral se o nás, dával nám texty, možná je škoda, že jsme se nedokázali víc ptát a rozvířit debatu. Shodli jsme s ostatními katechumeny, že se budeme ještě dál scházet, navážeme na přípravu.

Jaké byly reakce lidí v Tvém okolí na křest?

Z velké části byli lidi překvapení, že jdu ke křtu, protože si mysleli, že jsem dávno pokřtěný, tak to bylo velké překvapení. Jinak jsem na to nikdy nezaváděl rozhovor, spíš když se lidi sami ptali. Nijak jsem to nerozhlašoval, ale měl jsem radost, že se to dozvěděli a přišli na křest.

Nesetkal jsi se ve svém okolí i s negativní reakcí typu: „Co blbneš, křest v dnešní době?“

Ne, třeba ve škole jsem o tom nikomu neříkal. Nejlepší byla reakce mé maminky, která ještě na Bílou sobotu říkala: „A ty v toho Boha věříš? No to snad ne, ne?“ Tak jsem jí to nějak vysvětlil, musím připomenout, že rodiče jsou nevěřící, převážně.

Veverka: A já bych se Roma zeptala, jaký bude jeho přínos ve farnosti? Každotýdenní služba ve farní kavárně . . . ?

Ano, tak nějak ☺, *(Pokračuje už vážně:)* Uvažovali jsme s kamarádem Davidem, že se zapojíme do příprav akce pro Papežské misijní dílo dětí. Vzadu na

nástěnce to tam visí, každodenně se na to všichni díváme . . . *(Veverka s Romem domlouvají případnou spolupráci skautů s Romem a jeho kamarádem Davidem na vernisáži pro Papežské misijní dílo dětí.)*

Veverka: A obligátní otázka, co bys chtěl, Rome, vzkázat našim farníkům?

Kupujte fairové kafe! A taky, že jsem hrdý, že občan Rulík je můj bratr v Kristu a alespoň někdo z naší rodiny má bystu.

Děkujeme za rozhovor,

*Marta Ještěrka Svobodová
a Veronika Veverka Motáčková*

Hledáme tisíc Josefů

Tento zvláštní název patří projektu, který vznikl loni při návštěvě Indie. Můj bratr Josef navštívil spolu se členy diecézní charity Hradce Králové stát Karnataka v jihozápadní Indii, kde žijí sponzorované děti z projektu Adopce na dálku.

V jedné velmi chudé zemědělské oblasti se setkal s knězem z farnosti sv. Josefa. Kostel sv. Josefa, který slouží také jako škola pro děti a centrum pro rodiny, je velmi malý a zchátralý. Denně ho navštíví až 50 rodin, v neděli pak přes tisíc lidí. Většina z nich však musí stát venku.

Vesničané touží po novém a větším kostele, kam by se vešlo i několik školních tříd. Každá rodina už na jeho stavbu přispěla částkou 500 rupií a vdovy 250.

Potřebují ještě asi jeden milion našich korun. A protože jde o farnost a kostel sv. Josefa, vznikl nápad obrátit se s prosbou hlavně na všechny Josefy. **Když tisíc Josefů pomůže a každý daruje tisíc korun, stane se jejich touha skutečností.**

Podpořit tento projekt se rozhodli také naši přátelé hudebníci uspořádáním koncertů. **V Brně se koncert uskuteční na svátek sv. Josefa, dělníka (1. května) v 18 hod. v sále Josefa Dobrovského v Konventu Milosrdných bratří na Vídeňské 7.** Program je kvalitní (z tvorby Josefů – Rejchy, Myslivečka, Haydna, Suka a Johanna Brahmsa), vstupné dobrovolné.

Všechny vás srdečně zvu a věřím, že i vy budete obdarováni krásným hudebním zážitkem.

Eva Suchárová

Z farní charity

DĚKUJEME ...

Na naši druhou výzvu s prosbou o doprovod staré paní na nedělní mši svatou v 11 hodin se přihlásily tři dobrovolnice. Po vzájemné domluvě se, tak jak jim to čas a okolnosti dovolí, v této službě vystřídají. Přihlášeným ženám děkujeme.

PROSÍM, PŘIHLASTE SE ...

Prosím, aby se mi přihlásila paní, která se mnou mluvila před jedním až dvěma měsíci v neděli před devátou hodinou.

Pověděla mi o svých problémech s překladem dopisů posílaných mezi ní a dítětem adoptovaným na dálku z a do angličtiny. Kontaktovala jsem kvalifikovanou angličtinářku, která je ochotná překlad zajistit. Prosím, přihlaste se, chodím pravidelně na nedělní mši svatou v 7.45.

JEŠTĚ K TŘÍKRÁLOVÉ SBÍRCE 2007

Na charitní vývěsce vzadu najdete seznam projektů charity, kterým bude poskytnuta finanční pomoc z peněz vybraných při Tříkrálové sbírce.

ZPRÁVY Z DIECÉZNÍ CHARITY BRNO

- V neděli 17. června 2007 oslaví Diecézní charita Brno 15 let své působnosti. Oslavy budou probíhat ve Žďáře nad Sázavou v areálu zámku Kinských. Budou zahájeny v 10.30 mši svatou a celé odpoledne se v areálu zámku budou konat akce pro dospělé a děti.
- Diecézní charita nabízí významnou pomoc sociálně znevýhodněným lidem. Představujeme její propagační letáček:

Diecézní charita Brno

Celsuz (Centrum pro lidi sociálně znevýhodněné). Otevřeno denně od 8 do 20 hodin.

Poskytneme Vám bezplatné informace a rady, poradíme při hledání bydlení, zaměstnání a zvýšení Vaší kvalifikace, pomůžeme se začleněním do společnosti:

- Informační centrum

- Poradenské centrum
- Vzdělávací centrum
- Centrum zaměstnanosti
- Multikulturní centrum

Kontakt:

Tř. Kpt. Jaroše 9, 661 35 Brno

celsuz.dchbrno@caritas.cz

tel: 538 700 950

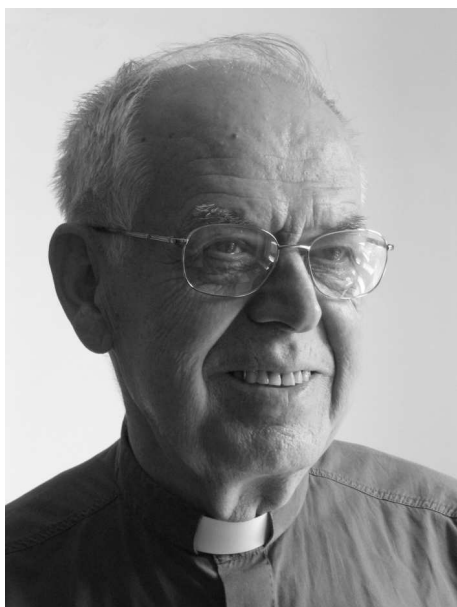
mobil: 603 992 009

Děkujeme za duchovní i finanční pomoc a současně o ni prosíme.

*Božena Kadourková
za dobrovolníky farní charity*

P. Josef Koláček SJ

*Dne 27. května bude celebrovat cho-
rální mši sv. v kostele sv. Tomáše P. Josef
Koláček SJ. V následujícím textu se s tímto
jezuitou můžete seznámit blíže.*



Narodil se 1. září 1929 v Bystrci u Brna (tehdy se tato obec tak jmenovala). Pokřtěn byl v kostele sv. Janů (Jana Evangelisty a Jana Křtitele) v Bystrci, kde má m.j. Ludvík Kolek jednu ze svých raných fresek. Tam ministroval a pak zde, jako student reálného gymnázia v Brně-Žabovřeskách, hrál na varhany. Maturoval v červnu 1948. To už byli komunisté u moci. 14. srpna vstoupil do noviciátu jezuitského řádu na Velehradě. Tam ho zastihlo v noci ze 13. na 14. dubna hromadné zatčení všech jezuitů, noviců bylo 33. V noci byli odvezeni do Bohosudova, pak v září do Oseku. Odtud byl 13. září odveden na vojnu – k PTP, se šibeničním humorem tomu říkali, že „slouží u rychlopalných krompáčů a tryskových lopat“. Zažil pevnost Komárno, Podbořany, nejdéle byl jako „pétépák“ v Hájníkách u Sliache, kde stavěli kasárna pro letce a bytovky na Fončordě v Banské Bystrici, vysílačku u Zvolena a jiné otrocké práce. Do civilu byl propuštěn až k 1. lednu 1954. Nejprve pracoval v Premě-Brno (výroba plynoměřů), pak ve Zbrojovce nejprve jako klempíř, později jako seřizovač lisů. Do chorálu u sv. Tomáše přišel v roce 1956. Krátce nato začaly soudní procesy s jezuitou. Několikrát byl vyslýchán v Brně-Bohunicích (sedmi a devítihodinové hodinové výslechy), ale nikdy nebyl odsouzen. To až po svém „útěku do ciziny“. Dne 19. září 1968 odjel do Salzburgu na výstavu, kde měl několik svých obrazů i Ludvík Kolek. Salzburgem však jen projel při cestě do Innsbrucku, kde na tamní univerzitě dokončil teologická

studia. Potom podle destina P. provinciála Šilhana odejel do Vatikánského rozhlasu, kde působí od 1. 10. 1970: Nejprve jako redaktor, pak vedoucí českého vysílání (do roku 2001). S českou sekcí vysílání spolupracuje nadále, ale nyní ji vedou mladí – P. Milan Glaser SJ a Johanka Bronková (ta nedávno získala doktorát z dějin umění na KU v Praze). Z bibliografie patera Koláčka si zaslouží zmínku 21 studií o jezuitských misionářích české provincie „starého“ Tovaryšstva (tedy do zrušení řádu v roce 1773), několik životopisů světců, více překladů včetně Katechismu katolické církve i Kompendia, skoro všechny encykliky a apoštolské listy Jana Pavla II., nyní i Benedikta XVI. atd. V současné době dokončuje překlad apoštolské exhortace Sacramentum Caritatis Benedikta XVI.

PhDr. Jan Weinberger

Operace VARNOST

skautská hra po městě

Sraz byl u Janáčkova divadla v 9:00. Když jsem tam přišla v doprovodu dalších tří holek, byly tam už další tři holky, několik kluků a někteří vedoucí.

Potom co se dostavili všichni kluci a holčičí vedení se rozhodlo, že už asi žádné další holky nepřijdou, nás Kithy a Nardo rozdělily do dvou skupinek. Pak nás kluci zavolali k sobě, tam nám oznámili naše definitivní skupinky.

Potom nás uvedli do děje. Takže jsme se najednou ocitli ve Velké Británii, odkud se měl řídit nelegální obchod s jadernými zbraněmi pro Koreu. V tomto obchodě bylo zapleteno i Slovinsko.

Obě dvě skupinky měly zjistit, kdo za těmi obchody stojí. Naše skupinka měla za velitele Dana a druhá Matese. Tihle velitelé nám měli dávat úkoly. A poslední věc, kterou nám řekli, byla hranice území přes Malinovského náměstí, náměstí Svobody a Dominikánské náměstí. V průběhu hry nás mohli chytout korejští zabijáci, a v případě, že nás chytli, jsme se museli na deset minut vrátit na základnu. Potom nám každé skupině dali tři papíry se jmény a adresami a tyto všechny adresy jsme měli obejít a zjistit, zda jsou lidé, kteří bydlí na těchto adresách, podezřelí, nebo jsou nevinní.

Tak jsme se vydali hledat nějaké místo, které by nám mohlo posloužit jako základna. Nakonec jsme si našli místo u vchodu do kostela sv. Jakuba. Potom jsme se rozdělili na dvojičky. Každá dvojička si vzala jeden papír se jmény. Domluvili jsme si sraz v 11:00 opět u vchodu do kostela a rozběhli jsme se po městě. Když jsme se v jedenáct vrátili, čekal tam Balzám a řekl nám, že Dan nevěří té druhé skupině, a tak musíme ověřit i jejich kontakty a ještě někde že musí jít, takže si máme vzít ty jeho papíry. Nato jsme se opět rozběhli po městě. Opět jsme se za hodinu potkali a Dan nám řekl, že musíme chytit

buď Kithy, nebo Nardo, a protože jsme uviděli Nardo, tak jsme se za ní vydali, chytili ji a zavedli k Danovi. A protože dva kluci ztratili svůj papír, tak jsem si udělala ještě procházku na Cejl, zatímco ostatní dál pobíhali po městě. Potom co se vrátil Balzám, už jsme si sedli a snažili se přijít na síť, která nás dovedla až k tomu, že za vším stál od začátku velitel tajných služeb (Keo). Pak jsme se spojili s druhou skupinou a vydali jsme se Kea svrhnout. Povedlo se nám to a mohli jsme jít domů.

Barbora Willy Vašková

O Zrníčku

pohádka

Plnit Boží vůli v naprosté vydanosti je někdy velmi těžké, ale vždycky dobré. Právě toto téma v sobě chce nést dnešní pohádka.

Přišlo jaro, čas nového života. Rozsevač zaséval do čerstvě vyorané brázdy pšeničná zrna, většina z nich padla do přichystané hlíny. Jen jedno zrníčko zamířilo rovnou do loňského ptačího hnízda. Zatetelilo se radostí, protože v hnízdě bylo pohodlné, příjemné teploučko na rozdíl od nelákavé temné a mokré brázdy. Zrníčko se oddávalo lahodnému lenošení, zatímco ostatní zrnka pocítila první dotyk půdy, vyzývající je k vydání skrytého života. Jejich

hladká slupka začala praskat, aby otevřela cestu kořínkům i stvolu. Zrníčko v hnízdě slyšelo vzdálené bolestné vzdechy svých druhů, opatrně nakouklo přes okraj hnízda a otrásl se hrůzou při pohledu na dramata odehrávající se pod ním. Zděšeně hupslo zpět do hnízda s pocitem, že viděné nikdy nechce zažít samo na sobě. Raději volilo útek do libého spánku. Přešly dny slunečné i deštivé, zrníčko procitlo a znovu pohlédlo dolů na zkázu ostatních zrníček. Ale co to? Pod ním se vlnilo překrásné dosud zelené moře nových klasů. Den po dni zrníčko pozorovalo, jak nové klasy zlátnou pod sluneční dlaní obtíženě spoustou zrn. Zrníčko v hnízdě se jim vůbec nepodobalo, bylo již zašedlé, vysušené, ztvrdlé na kámen. V den, kdy klasy dozrály, přiletěl vrabčák z nedalekých zahrad, zahlédl v hnízdě ukryté zrníčko a vmžiku ho sezobl.

Jarka Cýrusová

Oprava

Vážení čtenáři,

v minulém čísle Tomáška jsme otiskli pohádku „Velikonoční radost“, kde jsme chybně uvedli autorku. Pohádku napsala Marie Sojka Veselá, které se tímto omlouváme.

redakce

Bystré hlavy

Kam nás chce pozvat Honza 8. května? Jděte z políčka START 4 políčka na východ, 2 políčka na jih, 1 na západ, 2 na jih, 4 na východ, 1 na sever, 2 na západ a dorazíte do cíle.

